

Család és Isten áldása

Köszöntés: „...anyám méhében is te voltál Istenem. [...] Szívem, mint a viasz, megolvadt bensőmben. [...] Kik az Urat félték, dicséritek őt, Jákób utódai, mind dicsőítsetek őt! Rettegjetek tőle, Izráel utódai, mind! [...]Szívetek legyen vidám mindenkor!_ (Zsolt 22,11b.15b.24.27b).” Ámen.

Gyülekező ének: 254. dicséret 1-5. versei: „Mindenkoron áldom az én Uramat...”

Fennálló ének: 155. dicséret: „Ó, Úr Isten, légy közöttünk...”

Fő ének: 395. dicséret: „Isten szívén megpihenve...”

Előfóhász: „Eszembe jutott ugyanis a benned élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszbán és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan. Ezért emlékeztetek téged, hogy éleszd fel magadban Isten kegyelmi ajándékának tüzeit, amely kézrátételem által van benned. Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét (II Tim 1,5-7).” Ámen.

Lekció: Pál apostolnak az Efézusiakhoz írott levele 5. rész 21. verse – 6. rész 4. verséig: *„Engedelmeskedjete egymásnak, Krisztus félelmében. Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak, mert a férfi feje a feleségnek, ahogyan Krisztus is feje az egyháznak, és ő a test üdvözítője. De amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben. Férfiak! Úgy szeresséte feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte, hogy a víz fürdőjével az ige által megtisztítva megszentelje; így állítja maga elé az egyházat dicsőségben, hogy ne legyen rajta folt vagy ránc vagy bármi hasonló, hanem hogy szent és feddhetetlen legyen. Hasonlóképpen a férfiak is szeressék a feleségüket, mint a saját testüket. Aki szereti a feleségét, az önmagát szereti. Mert a maga testét soha senki nem gyűlölte, hanem táplálja és gondozza, ahogyan Krisztus is az egyházat, minthogy tagjai vagyunk az ő testének. „Az ember ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.” Nagy titok ez, én pedig ezt Krisztusról és az egyházzal mondom. De ti is, mindenki egyenként úgy szeresse a feleségét, mint önmagát, az asszony pedig tisztelje a férjét. Gyermek! Engedelmeskedjete születeknek az Úrban, mert ez a helyes. „Tiszteld apádat és anyádat”: ez az első parancsolat, amelyhez ígéret fűződik, mégpedig ez: „hogy jó dolgod legyen, és hosszú életű légy a földön”. Ti apák pedig ne ingereljéte gyermekeiteket, hanem neveljéte az Úr tanítása szerint fegyelemmel és intéssel.”*

Előima: Mindenható, kegyelmes mennyei Atyánk! Hálát adunk Neked ezért a vasárnapért, hogy összegyűjtöttél bennünket szent hajlékodba. Köszönjük, hogy újra megszólítasz bennünket Igéd által, és nem hagysz magunkra életünk útján. Kérünk, nyisd meg most szívünket és értelmünket, hogy ne csupán hallói, hanem befogadói és megtartói is lehessünk szavadnak. Taníts bennünket arra, mit jelent igazán félni Téged: nem rettegéssel, hanem gyermeki bizalommal, szeretettel és engedelmisséggel járni Előtted. Áldd meg az igehirdetést Szentlelkeddel! Add, hogy emberi szó által a Te élő Igéd szólaljon meg, és amit hallunk, az hitet ébresszen, reménységet erősítsen, szeretetre indítson. Mutasd meg nekünk, hogy minden áldás Tőled származik: munkánk gyümölcse, családjaink szeretete, közösségünk békessége és üdvösségünk reménysége. Tekints gyülekezetünkre, családjainkra, betegeinkre, időseinkre, gyermekeinkre és azokra is, akik ma nem lehetnek közöttünk. Erősítsd a megfáradtakat, vigasztald a szomorkodókat, bátorítsd a csüggedőket, és vezess mindnyájunkat a Krisztusban elkészített élet útján. Kérünk, hogy Jézus Krisztusért hallgass meg minket, aki él és uralkodik mindörökké. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 254. dicséret 8. verse: „A felséges Isten szemei vannak...”

Textus: Zsoltárok könyve 128. rész: *„Zarándokének. Boldog mindenki, aki az Urat féli, és az ő útjain jár. Kezed munkája után élsz, boldog vagy, és jól megy sorod. Feleséged olyan házad belsejében, mint a termő szőlőtő; gyermekeid olyanok asztalod körül, mint az olajfacsemeték. Ilyen áldásban részesül az az ember, aki féli az Urat. Áldjon meg téged a Sionról az Úr, hogy láthasd Jeruzsálem jólétét egész életeden át, és megláthasd unokáidat is! Békesség legyen Izráelben!”*

Ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!
Kilencedik zarándokének áll előttünk, drága testvérek. A zarándokok megáldásáról szól, aki beléptek Jeruzsálem kapuin. Áldott férfi... Boldog férfi áll Isten előtt... Az istenfélő férfi áldott férfi. De micsoda az istenfélelem? Az istenfélelem nem félelmet keltő rettegés. Nem egy távoli, szigorú Úr előtti reszketés. Hanem bizalom, méghozzá szívbeli és reménység teli. Ő az, Akiben minden bizodalमत Belé vetem. Ő az, Aki szeret, és Akinek fontos vagyok. Ezért az istenfélő ember: nem megsérti Istent, hanem szolgálja, nem áthágja rendeleteit, hanem megtartja, nem csupán hagyományt ápol, hanem megéli a hitet, a reménységet és a szeretet, nem alakoskodik, hanem szívből fakadó hálával

él. Szíve, lelke túlrad a hálaadásban. „Nem azért boldog, mert nincs keresztje, hanem mert Isten vele van.”

„Mert életének minden területén felismeri Isten áldását.” **Még a munka is.** „Kezed munkáját eszed, boldog vagy, és jól megy dolgod.” A munka nem csupán szükségszerű teher, hanem Isten rendjébe illesztett életforma. Biztonságos életvitel. A munka: örömet ad, még ha fáradságos is, a kenyér forrása, az emberi méltóság része. Pál apostol a tétlenséget nem helyesli, a munkát viszont szorgalmazza – még saját kezű írásaiban is. A mindennapok így válnak áldássá: mindennapi munka, mindennapi kenyér, mindennapi áldás, mindennapi élet. A munka által nemcsak élünk, hanem látunk, tapasztalunk, szolgálunk és építünk.

A család áldása

„Feleséged olyan, mint a termő szőlő házad belsejében, fiaid, mint az olajfacsemeték.” Áldott feleség-kép. Termékeny élet. Van hűséges segítőtársam. Van emberem. Az asszony az élet hordozója, társtalan voltom megoldója, és erőtere mindannak, amiben én gyenge és haszontalan vagyok. A gyermek az örökség, az élet továbbadása. Áldott gyermek-kép. Fiaid. Az asszonytól származó örökség. Illatjuk, erejük, mint az olajfa. Fialosak. Életkedv és életnedv duzzad ereikben. Akit Isten megáld az olajfa áldása járja át. A család Isten ajándéka: életadó közösség, növekedés tere, szeretet otthona. A „házi áldás” szavai ezt fejezik ki, amit olyan szépen megtanultak a legkisebbjeink a hittanórán: hol hit, ott szeretet, hol szeretet, ott béke, hol béke, ott áldás, hol áldás, ott Isten, hol Isten, ott szükség nincsen.

A közösség: Jeruzsálem békéje óhajtja. A béke városa többször békétlen.

„Kívánj békességet Jeruzsálemnek...” A szójáték életvalóságot is hordoz. Az egyéni élet nem elszigetelt valóság. Minden ember élete hatással van a közösségre. Ha valaki sír, az közös fájdalom. Ha valaki örül, az közös öröm. Ha valaki épít, az közös épülés. Az élet olyan, mint a hegyi patak: kicsiből nagy folyó lesz. A hívő ember élete nem önmagáért van, hanem a közösség javára is. És

mindez túlmutat Jeruzsálemen: Isten felé tart, a mennyei Jeruzsálemig. Van-e ilyen reménységünk, hogy a győzedelmes egyház egyszer Urával egyesül? Van-e ilyen reménységünk, hogy az Úr Jeruzsálemet megőrzi, megtartja. Földi eszközei is az egyház. Az egyház pedig ott van, ahol az Ige hirdetve van, ahol a két sákramentum, a keresztség és az úrvacsora ki van szolgáltatva, ahol diakónia folyik és ahol az egyházfegyelem gyakorolva van. Isten földi egyháza a mennyi felé tart. Még egy kevert közösség. De Isten rendet teremt. Újjáteremt mindent. Békességet Nála keresd. Oltalmadat Tőle várd. Családod és nagycsaládod áldását Általa jegyezd, mert **Ő az áldások kútfeje. Ő a hűség forrása.** Az áldás nem az emberből fakad, hanem Istenből. Ő az áldások kútfeje: életet ad és megtart, családot formál, munkát megáld, közösséget épít, nemzedékről nemzedékre megtart. Aki Istentől elfordul, az a forrástól fordul el. Aki felé fordul, az életet talál.

A zsoltár üzenete egyszerű és világos: Boldog az az ember, aki féli az Urat, mert az ő élete áldássá válik, a munkában, a családban, és a közösségben is. Mert ahol Isten jelen van, ott az élet kibontakozik. És mindez beteljesedik Krisztusban is: Jézus Krisztus nem kívülről érkezik a világba, hanem családba születik. Emberi közösségbe jön, hogy az életet belülről újítsa meg. Ő az, aki az áldás forrását testben hozza közénk, hogy az ember újra Istenhez tartozhasson. **Jézus Krisztus családba születik.** Emberi otthonba érkezik, hogy lelki otthon teremtsen elhulló vére által. Názáreti házba, emberi mindennapok közé jött, majd Názáretből a föld végső határáig hirdesse: Ő három nap alatt felépíti mindazt, amit az ember lerombol önzőségével, útkeresésével, másokat lekicsinylő hozzáállásával. Ő nem távol marad az élettől, hanem belejön az életbe. És ezzel azt mondja: az áldás nem elvont fogalom, hanem testet öltött valóság. „Áldássá lesz ott az átok, megbékéltet a keresz...” (RÉ 230. dicséret 4. verse), ahol senki se várta, hiszen Krisztus az, Aki helyreállítja az ember és Isten kapcsolatát. Áldássá lesz ott az átok, megbékéltet a keresz, ahol senki se várta, és újra áldássá teszi a munkát,

amikor az Őt gyalázó tömeg cselekedeteit Isten elé viszi alázatos imádságban: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek (Lk 23,34).” Áldássá lett ott az átok, megbékeltet a kereszt, hiszen meggyógyítja a családot, az édesanyjára bízta a szeretett tanítványt: „Asszony, íme, a te Fiad (Jn 19,26)!”, majd Jánosra bízta édesanyját: „Íme a te anyád (Jn 19, 27)!” Végül, áldássá lesz ott az átok, megbékeltet a kereszt, ahol senki se várta, mert békességet ajándékoz a közösségnek, amit éppen egy pogány százados ismer fel: „Bizony, ez az ember Isten Fia volt (Mk 15,39).” Mert ahol Krisztus jelen van, ott az áldás nem csupán ígéret, hanem valóság. Ott a munka szolgálattá lesz, a család ajándékká, a közösség pedig a mennyei Jeruzsálem előízévé. Ezért boldog az az ember, aki féli az Urat, mert élete az Ő kezében áldássá válik. Ámen.

Utóima: Urunk, Istenünk! Hálát adunk Neked Igédért, amely ma is emlékeztetett bennünket arra, hogy boldog az az ember, aki féli az Urat, és a Te útjaidon jár. Köszönjük, hogy újra megmutattad: minden áldásnak Te vagy a forrása. Tőled kapjuk életünket, kenyerünket, szereteteinket, reménységünket és békességünket. Bocsásd meg, amikor saját erőnknek tulajdonítjuk azt, amit kegyelmedből kaptunk, vagy amikor hálátlan szívvel élünk ajándékaiddal. Fordíts újra Magad felé, hogy ne a mulandó dolgokban keressük biztonságunkat, hanem Benned, aki örökké hűséges vagy. Áldd meg munkánkat, hogy azt becsülettel és örömmel végezzük, embertársaink javára és a Te dicsőségedre. Áldd meg családjainkat! Erősítsd a házastársakat szeretetben és hűségben, őrizd gyermekeinket, vezesd az ifjakat, vigasztald az egyedül élőket, és légy közel azokhoz, akik veszteséget vagy fájdalmat hordoznak. Könyörgünk gyülekezetünkért és egyházunkért. Add, hogy hűségesen hirdesse Igédet, tisztán szolgáltassa ki sákramentumaidat, és Krisztus szeretetét sugározza a világ felé. Könyörgünk népünkért, hazánkért és a nemzetekért is. Ajándékozz békességet, ahol viszály van, igazságot, ahol elnyomás uralkodik, és reménységet, ahol csüggedés telepedett meg a szívekre. Köszönjük, hogy Jézus Krisztusban az átokból áldást készítettél, és a kereszt által megbékéltetted Magaddal. Add, hogy ebből az áldásból éljünk napról napra, és életünk mások számára is a Te kegyelmedről tegyen bizonyosságot. Fogadj el bennünket Krisztusért, és őrizd meg minket mindvégig, míg eljutunk a mennyei Jeruzsálem örömébe. Az Úr Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Ekkor a családfők, Izráel törzseinek a vezetői, az ezredesek és a századosok meg a királyi udvartartás vezetői önként adakozni kezdtek. [...] És örült a nép az önkéntes adakozásnak, mert tiszta szívből, önként adakoztak az Úrnak. Dávid király is nagyon megörült (IKrón 29,6.9).”

Áldás: „...tudd meg, hogyan kell szolgálnod az Isten házában, amely az élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és erős alapja: Valóban nagy a kegyesség titka: aki megjelent testben, igaznak bizonyult lélekben, megjelent az angyaloknak, hirdették a népek között, hittek benne a világon, felvitetett dicsőségben (ITim 3,15-16).” Ámen.

Záró ének: 128. zsoltár: „Boldog az ember nyilván...”